

Ἄλλως περὶ τῶν αὐτῶν ὑποδειγμάτων τρίτου, ἔ τετάρτου.

Ἦνίκα δὲ ἀφαιρεθέντος τῆς τετραγώνου τῆς πρώτης κύφρας τῆς ῥίζης ἕδεν ἐναπολειφθῆ, ζητητέον ποσάνις τὸ διπλάσιον ταύτης μετρεῖ τὴν πρώτην κύφραν τῆς ῥίζης τμήματος, ἢ ἔως εὔρεθῆσεται ἡ δευτέρα τῆς ῥίζης κύφρα ὡς ἐπὶ τῆς τρίτου ὑποδείγματος· εἰδὲ συμβῆ μὴ μετρεῖν ἢ ταύτην, κείθω ἀντὶ δευτέρας κύφρας τῆς ῥίζης ζῆρος ὡς ἐπὶ τῆς τετάρτου.

Ἦπόδειγμα γ'.

$$\begin{array}{r}
 7,84 \quad (29. \\
 4 \quad 1. \\
 \hline
 3,8,4 \quad 8. \\
 49,8 \\
 441 \\
 \hline
 384 \\
 \hline
 0
 \end{array}$$

Ἦπόδειγμα δ' ἄλλο.

$$\begin{array}{r}
 4,16,16 \quad (204. \\
 4 \\
 \hline
 0,1,6 \\
 \hline
 16,16 \\
 404 \\
 \hline
 1616 \\
 \hline
 0
 \end{array}$$

Ἐπὰν δὲ ὁ ἕκτινος διὰ τῆς πολλαπλασιάσεως τῶν κυφρῶν τῆς ῥίζης γινόμενος, οἷος ὡς ἐπὶ τῆς πέμπτου ὑποδείγματος ἐστὶν ὁ 441, ὅς ἐγένετο ἀπὸ τῆς 9, πολλαπλασιάσαντος ἑαυτὸν καὶ τὸν 4, μείζων εὔρεθῆ τῆς ἕδεον ἐστὶν ἀφαιρεθῆναι, ὡς ἐνταῦθα τῆς 384, τότε ἀφαιρετέον ἀπὸ τῆς 9, μονάδα, ἵνα ἐναπολειφθῆ δευτέρα κύφρα τῆς ῥίζης ὁ 8, ὅς

ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιασθεὶς, ἢ ἐπὶ τὸν 4, παράγει τὸν 384, ὃ ἀφαιρεμένον ἕδὲν ἐγκαταλείπεται.

Περὶ ἐξαγωγῆς ρίζης τετραγώνου ἐξ ἀριθμῶν κεκλασμένων ἀριθμητικῶς.

Διζήτω τὸ αβ, κλάσμα ἢ τὴν ῥί- $\frac{144}{4}$ α.
 ζαν δέον εὔρειν. εὔρεθῆτω κατὰ τὰ προεκ- 4 β.
 τεθέντα τῆ, τε ἀριθμητῆ, ἢ τῆ παρωνυμῆν-
 τος· ἐξ ὧν καταλλήλως κειμένων συσα- $\frac{12}{2}$ γ.
 ζήτω τὸ γδ, κλάσμα, ἢ αὐτὸ ἔσαι ῥί- 2 δ.
 ζα τῆ αβ, κλάσματος· καὶ μὲν οἱ ὄροι τῆ κλάσ-
 ματος ὡς τετράγωνοι, αἱ εὔρεθεισαι ῥίζαι αἱ ἀλη-
 θεῖς ὑπάρχουσι ῥίζαι τέτων· εἰ δὲ μὴ, τῶν πρесе-
 χεσέρων αὐτοῖς τετραγώνων, ὃ δὴ ἢ ἐπὶ τῶν ἀ-
 κεραίων συμβαίνει ἀριθμῶν, ὅταν μὴ ὡς τετράγω-
 νοι· Δυνατὸν ἔμπης ἐπὶ παντὸς μὴ τετραγώνου ἀριθ-
 μῶ ἄλλην, καὶ ἄλλην ἐπ' ἀπειρον προϊόντας εὔρισκειν
 ῥίζαν προσεγγίζουσαν μᾶλλον, ἢ ἔτι μᾶλλον τῆς
 εὔρεθείσης τῇ ζητούμενῃ ἢ ἀληθεῖ, ἕδέποτε δὲ εὔ-
 ρεθῆσομένη ἐν ἀριθμοῖς εἴτε ἀκεραίοις, εἴτε κεκλα-
 σμένοις, καὶ τοι γραμμικῶς παρισταμένοις ἡμῖν ἐν τοῖς
 σχήμασιν· αἴτιον δὲ ὅτι αἱ τοιαῦται ἄλογοι εἰσὶ, ἢ
 ἢ ῥηταί· μενῶν γε ὡς εἴρηται εὔρεθει ἂν ἐφ' ἑκά-
 σης τέτων ἄλλη ἢ ἄλλη μᾶλλον ταύτῃ προσεγγίζου-
 σα, ἢ διαφέρουσα αὐτῆς ἀεὶ διαφορᾷ ἐλάττοσι τῆς
 δοθείσης· ὧν πολλαπλασιαζομένων ἐφ' ἑαυτάς, γε-
 γήσονται τετράγωνοι διαφέροντες τῆ δοθέντος μὴ

τετραγώνου ἀριθμοῦ αἰ διαφορᾶ ἐλάττονι τῆς δο-
θείσης.

Περὶ ἐξαγωγῆς ριζῶν ἀπὸ κλασμά- των δεκαδικῶν.

Ἀξίωμα ἢ Δημμάτιον.

Ἐάντινι ἀριθμῷ ἀκεραίῳ εἴτε ἀπλῷ, εἴτε προ-
σκεϊμένον αὐτῷ ἔχοιτι κλάσμα δεκαδικόν, ζῆροι ἐπι-
κειμένας ἔχοντες γραμμὰς, ἐφεξῆς τεθῶσι, μετα-
πεσεῖται μὲν εἰς κλάσμα, ἔ παρασατικάι αἱ τῆ ἐ-
σχάτη ζῆρου γραμμαί, τὴν σημασίαν μὲν τοι ἐκ
ἀποβαλεῖ· οἷον ἐπὶ τῆ

α, ἢ β, ὁ γὰρ 23,

ὑποκειμένης αὐτῷ μο-

νάδος ἴσος ἐστὶ τῷ δ,

κλάσματι, ὁμοίως ἢ

ὁ α, ὑποκειμένης μο-

νάδος εἰς χίλια διηρη-

μένης, ἴσος ἐστὶ τῷ ε·

ταῦτα δὲ ἴσα, ἄρα ἢ αὐτὴν ποσότης ἔσαι ἐπὶ τῆ ἀ-

ριθμῷ προσκειμένων τε ἢ μὴ προσκειμένων τῶν ζῆρων,

καὶ ἐπομένως ἢ αὐτὴν σημασία.

α. 23, 0' 0'' 0'''.

β. 57', 0' 0'' 0'''.

23 δ.

1

23000

1000. ε.

Δημμάτιον.

Ἐὰν ἀπότινος ἀριθμῷ συνισταμένου ἐκ μονάδος
ζῆρων ἀρτίων τῷ πλήθει τὸ ἡμισυ τέτων ἀφαι-

ρεθῆ, ὁ ἑναπολειφθεὶς ἔσται τετράγωνος ῥίζα τῆ αὐ-
 τῆ ἀριθμῶν· οἷον ἐπὶ τῆ α 10000, ὁ β 100·
 κατὰ γὰρ τὰ εἰρημένα περὶ πολλαπλασιασέως ἀριθμῶν,
 ἐπεὶ εἴτε ὁ β, ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιασθῆ, εἴτε τῷ
 αὐτῷ β, δύο ζῆροι προσεθῶσι, τὸ αὐτὸ γενήσεται,
 εὐδηλον, ὅτι ὁ α, ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆ β, τετράγωνος,
 καὶ ἐπομένως ῥίζα αὐτῆ ὁ β.

Τῶν ἔτω κειμένων ῥάδιον ἀπὸ παντὸς δεκαδι-
 κῆ κλάσματος τὴν τετράγωνον ῥίζαν ἐξαγαγεῖν.
 Εἰ μὲν ἔν τὸ δοθὲν κλάσμα τὰς ἐπικειμένας γραμ-
 μάς τῆ ἐσχάτη αὐτῆ κύφρα ἀρετίας ἔχει, οἷον ἐστὶ
 τὸ α, ἐξαχθῆτω ἐκ
 τῆ α, ὡσεὶ καὶ ἀκέ-
 ραιος ἦν ἀριθμὸς ἡ αὐ-
 τῆ ῥίζα ὁ β, καὶ τῆ
 ἐσχάτη αὐτῆ κύφρα
 ἐπικείσθω τὸ ἡμισυ
 τῶν γραμμῶν τῆς ἐσχάτης κύφρας τῆ α, καὶ ὁ β,
 ἔσται ἡ ζητούμενη ῥίζα.

$$\alpha. 240'1'', \quad (\ 49' \beta.$$

$$\frac{2401 \gamma.}{100 \delta.} \quad \frac{49 \epsilon.}{10 \zeta.}$$

Εἶδὲ ταύτας ἔχει
 περιττὰς οἷον τὸ η,

$$\eta. 20'2''5''''.$$

προσκεισθῶ τῷ ζῆρος
 μετὰ τῶν ἀναλόγων
 γραμμῶν, ἵνα γένων-
 ται ἀρεταί, ὡς ἐπὶ τῆ θ, καὶ τὰ λοιπὰ γενέσθω ὡς

$$\theta. 20'2''5''''0'''' \kappa (14'2''$$

πρότερον καὶ ἔσται ῥίζα τῆ θ, τὸ κ, κλάσμα· δείκ-
 νυται τὸ πρῶτον· τὸ γδ, κλάσμα ἔστω μὲν ἀριθμη-

τῆς σύγκειται ἐκ τῶν αὐτῶν κύφρων ἐξ ὧν ἢ ὁ α, ὁ δὲ παρωνυμῶν ἔχει ζήρας ἰσαριθμικὰς ταῖς ἐπικειμέναις γραμμαῖς τῇ ἐσχάτῃ κύφρᾳ τῆ α, ἴσον ἐστὶ τῷ αὐτῷ α, εἰ δὲ ζητηθῆ ἡ τετραγώνος ῥίζα τῆ γδ, κλάσματος, δοθήσεται τὸ εζ, κλάσμα ἐξαγομένης τῆς ῥίζης τῆτε γ, καὶ δ, τῆ μὲν γ, ὡς ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν, τῆ δὲ δ, κατὰ τὸ προεξεθέν λημμάτιον· ἢ ἐπομένως εἶσαι τὸ αὐτὸ εζ, κλάσμα ῥίζα ἢ τῆ α, τὸ δὲ εζ, ἴσον ἐστὶ τῷ β, ἔχει γὰρ ὁ β, τὰς αὐτὰς κύφρας τῷ εζ, τὰς ἐν τῷ ἀριθμητῇ, καὶ γραμμὴν μίαν ἐπικειμένην, ὡςπερ ἢ ὁ παρωνυμῶν τὸ εζ, ζῆρον ἕνα, ἥτοι τὸ ἡμισυ τῶν γραμμῶν τῆ α, τῶν ἐπικειμένων τῇ ἐσχάτῃ αὐτῆ κύφρᾳ ὁ β· ἄρα ῥίζα ἐστὶ τῆ α.

Δείκνυται τὸ δεύτερον, ὁ θ, ἴσος ἐστὶ τῷ η, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀξίωμα, τῆ δὲ θ, ῥίζα ὁ κ, κατὰ τὰ προαποδεδειγμένα, ἄρα ὁ κ, ῥίζα τῆ η.

Περὶ εὐρέσεως τῆς προσεχεσέρας ῥίζης τῆ ἀληθεῖς ζητούμενης τετραγωνικῆς ῥίζης.

Εἰάν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς ῥίζης μετὰ τὴν ἐσχάτην ἀφαίρεσιν μηδὲν ἐναπολειφθῆ, ἢ εὐρεθῆσα ῥίζα εἶσαι ἡ ζητούμενη καὶ ἀληθής· εἰδὲ ἐναπολειφθῆτι, ὑδέποτε εὐρεθήσεται ἡ

τοιαύτη ῥίζα ὡς καὶ πρότερον εἴρηται· εὐρεθείη μέντοιγε ἢ προσεχευέρα ταύτη τὸν τρόπον τῆτον.

Δεδόθω α- α. 2507.

ριθμὸς ὁ α, καὶ β. 50', 0'' 6''' ε, μ 25' 0' 0'.
ἐπει τῆς ῥίζης δ. 2507, 0' 0'', 0''' 0''''.

αὐτῆ β, ἔξαχ- β γ
θείσης ἀναπολέ- δ. 250' 7'', 0''' 0'''' , 0'''' 0''''''
λείπται ὁ γ, προ-

σκεύασαν τῶ α, τινὲς δυάδες ζήρων δεκαδικῶν αἱ β, καὶ γ, ἵνα γένηται ὁ δ, ὅς γενήσεται καὶ ὁ αὐ- τὸς α, ἐπὶ δύο δεκαδικὰς τετραγώνους ἀριθμὸς πολ- λαπλασιασθῆ οἷος ἐστὶν ὁ 100, καὶ ὁ 10000, καὶ ἀπὸ τῆ δευτέρου δ, ἔξαχθῆτω ἡ τετράγωνος αὐτῆ ῥί- ζα συνεχιζομένης τῆς πράξεως, καὶ αἱ προσευρεθεῖ- σαι, κύφραι ε, προσκείσθωσαν ταῖς ἐξ ἀρχῆς β, καὶ τὸ ὅλον βε, ἔσαι ἢ μᾶλλον προσεγγίξασα ῥίζα τῇ ἀληθεῖ.

Ἐπὶ τῆ αὐτῆ γὰρ ὑποδείγματος τετραγώνου τὸ ἀπὸ τῆ β, ἐστὶ τὸ μ, ὅπερ ἐλλείπει τῆ η, τῶ θ,

$$\begin{array}{r}
 \alpha. 2507, \quad \beta. 50, \quad \mu. 2500 \\
 \quad \quad \quad 0' 0'' 0''' 0'''' \quad \quad \quad 0' 6'' \varepsilon \eta. 2507'' \\
 \delta. 250' 7'' 0''' 0'''' 0''''' 0'''''' \quad \beta. 50', 0'' 6''' \varepsilon \mu. 250' 0'' \\
 \kappa. 250' 6'' 0''' 0'''' 3'''' 6'''''' \quad \quad \quad \underline{0. 0' 07'' \theta} \\
 \lambda. \dots 9'' 9''' 6'''' 4''''''
 \end{array}$$

τὸ δὲ ἀπὸ τῆ βε, ἐστὶ τὸ κ, ἐλλείπον τῆ δ, τῶ λ, ὅτι δὲ ὁ λ, ἐλάττων ἐστὶ τῆ θ, πρόδηλον· καὶ γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ ΔΙΑΚΗΡΑΖΟΜΕΝΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΝΤΟΝΟΣ Θ. ΠΙΕΤΡΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ ΚΑΤΑΝΤΟΝΟΣ Θ. ΠΙΕΤΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

αὶ κύφραι τῆ κ, ταῖς, αἷς συσοιχῆσι, τῆ δ, εἰσὶν ὁμοειδεῖς· εἶδὲ βέλει ἢ ἄλλην ῥίζαν εὐρεῖν μάλλον τῆς βε, προσεγγίζουσαν τῇ ζητημένῃ, πρόσθεσ τῷ α, πλείους δυάδας ζήρων, ἢ ἔτω προῖων ἐπ' ἄπειρον εὐρίσεις ἄλλην μάλλον τῆς προτέρας προσεγγίζουσαν, ἔδέποτε δὲ τὴν ζητημένην.

Περὶ ἐξαγωγῆς τῆς κυβικῆς ρίζης ἀλγεβρικῶς.

Ὡς περ ἐπὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τετραγωνικῆς ῥίζης δεόν ἦν εἰδέναι ἐκ πόσων, ἢ ὁποίων μερῶν συνέστηκε τὸ τῆς διμερῆς ῥίζης τετράγωνον, τότε τῆς τριμερῆς, ἢ ἀπλῶς εἶπειν πολυμερῆς, ἔτω ἢ ἐπὶ τῆς κυβικῆς ἐκ πόσων ἢ ὁποίων μερῶν συνίσταται ὁ τῆς διμερῆς ῥίζης κύβος, ὁ τῆς τριμερῆς, ἢ ἐνὶ λόγῳ ὁ τῆς πολυμερῆς· ὁ μὲν ἔν τῆς διμερῆς ῥίζης κύβος συνίσταται ἔκτε δύο κύβων τῶν γινομένων ἀπὸ τῶν τῆς ῥίζης τμημάτων, ἢ ἔξ παραλληλεπιπέδων, ὧν τὰ μὲν τρία βάσιν ἔχει καθέκασον τὸ τῆ πρώτου τμήματος τετράγωνον, ἢ ὕψος τὸ δεύτερον τμήμα, τὰ δὲ λοιπὰ βάσιν τὸ τῆ δευτέρου τμήματος τετράγωνον, ἢ ὕψος τὸ πρῶτον τμήμα· ἅπερ ἀκριβῶς ἂν ὀφθεῖν ἀνισαμένε εἰς σερεὸν σχῆμα τῆ ἀπὸ διμερῆς ῥίζης κύβου· αὐτὰ δὲ ταῦτα κατὰδηλα ἔσαι ἢ δια τῶν σοιχείων· ἔσω γὰρ ῥίζα διμερῆς ἢ $a + b$, καὶ γενέσθω ὁ ἔξ αὐτῆς κύβος $ααα + 3ααβ + 3αββ + βββ$ · ἰδὲ δὴ κἀνταῦθα παρίστανται σαφῶς, οἷτε

τῶν μερῶν κύβοι, καὶ ἕξ παραλληλεπίπεδα, καὶ τῶν μὲν τριῶν πρώτων ἕκασον ἴσχηκε βάσιν μὲν τὸ τῆ πρώτῃ τμήματος τετράγωνον, ὕψος δὲ τὸ δεύτερον, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν ἕκασον βάσιν μὲν τὸ τῆ δευτέρῃ τμήματος τετράγωνον, ὕψος δὲ τὸ πρῶτον, ἐξ ὧν ἡρτηται ἡ ἕφοδος τῆς ἐξαγωγῆς τῆς κυβικῆς ῥίζης.

Δεδόσθω γὰρ κύβος ὁ $\chi\chi\chi + 3\chi\chi\gamma + 3\gamma\gamma\chi + \gamma\gamma\gamma$, καὶ ζητείσθω ἡ κυβικὴ τέτῃ ῥίζα· καὶ ἐπεὶ κατὰ τὰ εἰρημένα τὸ $\chi\chi\chi$, παρίσῃσι τὸν κύβον τῆ πρώτῃ μέρει τῆς ζητημένης ῥίζης, ῥίζα δὲ κυβικὴ αὐτῆ ἐστὶν ὁ χ , ἄρα ὁ αὐτὸς χ , ἔσται καὶ πρῶτον μέρος τῆς ῥίζης· ταῦτ' ἄρα κείσθω ὁ χ , ὡς πρῶτον αὐτῆς μέρος· ἀφαιρεθέντος δὲ τῆ ἐξ αὐτῆ κύβου ἀπὸ τῆ δοθέντος κύβου, λείπεται τὸ $3\chi\chi\gamma + 3\gamma\gamma\chi + \gamma\gamma\gamma$, ἐν ᾧ περιέχεται τὰ τρία παραλληλεπίπεδα ὧν ἕκασον βάσιν μὲν ἔχει τὸ τῆ πρώτου τετράγωνον, ὕψος δὲ τὸ δεύτερον· διαιρημένων δὲ τέτῳ ἐπὶ τὸν $3\chi\chi$, ἐξαχθήσεται ὁ γ , δεύτερον μέρος ζητημένης ῥίζης· ἔστω προσκειμένον τῷ χ , συμπληρῆται ἡ ὅλη ῥίζα τῆ δοθέντος κύβου ἢ $\chi + \gamma$ · δεῖ δὲ προσεῖναι ἐτι τῷ δοθέντι κύβῳ τὸν τε τῆ δευτέρῃ μέρει κύβον καὶ τρία παραλληλεπίπεδα ὧν ἕκασον βάσιν μὲν ἔχει τὸ τῆ δευτέρῃ μέρει τετράγωνον, ὕψος δὲ τὸ πρῶτον· ἀλλὰ καὶ ταῦτα καθορᾶται ἐπ' αὐτοῦ ἀφαιρεθέντων τῶν πρὸ αὐτῆ ἀπὸ τῆ ὅλου· ἢ $\chi + \gamma$ ἄρα ἐστὶν ἡ ζητημένη ῥίζα τῆ δοθέντος κύβου.

Τὸν αὐτὸν τρόπον δοθέντος κύβου, ὅς ἂν συ-
 σαίη ἐκ τριμερῆς ῥίζης, ἢ τετραμερῆς, καὶ ἀπλῶς
 εἰπεῖν πολυμερῆς, εὐρεθήσεται ἡ ῥίζα ὁποῖα ποτ' ἂν
 εἴη εἶδος, εἰάν ἐξετάσωμεν ἀκριβῶς τὰ μέρη ἐξ ὧν
 ὁ δοθεὶς συνέστηκε κύβος.

Περὶ ἑξαγωγῆς κυβικῆς ῥίζης Ἀριθ- μητικῶς.

Ἄλλ' ἵνα καὶ ἀριθμητικῶς τὴν ῥίζαν τῆ διδο-
 μένου κύβου εὕρισκον ἔχωμεν, πρὸ πάντων δεόν σκο-
 πεῖν, ἐκ πόσων ἂν συσαίη κυφρῶν ἡ ζητημένη ῥίζα·
 τῆτις δὲ τευξόμεθα εἰδότες μέχρι πόσων κυφρῶν ἄ-
 νεισιν ἑκάστη τῶν μεγίστων ῥιζῶν· ἡ μὲν ἔν μείζων
 τῶν μονομερῶν ἧτις εἰσὶν ὁ 9, ἄνεισιν ἄχρι τῶν
 τριῶν, ἡ δὲ μείζων τῶν διμερῶν ὁ 99, ἄχρι τῶν
 ἑξ, ἡ δὲ μείζων τῶν τριμερῶν ἄχρι τῶν ἑνῆα, καὶ
 αἱ λοιπαὶ ἀναλόγως· αἶψα γὰρ τὸ πλῆθος τῶν κυφρῶν
 τῆ κύβου μέχρι τῆ τριπλασίως χωρεῖ τῶν κυφρῶν τῆς
 ῥίζης, καὶ ἕδῃποτε ὑπερεκπίπτει τῆτις· ἐξ ὧν συνι-
 δεῖν ἔχομεν, ὡς εἶγε ὁ δοθεὶς κύβος ἐκ πλειόνων
 ἢ τριῶν κυφρῶν συνίσταται, ἡ ῥίζα τῆτις ἔσαι μεί-
 ζων, ἢ μονομερῆς· εἰδὲ ἐκ πλειόνων ἢ ἑξ, μείζων ἢ
 διμερῆς, εἰδὲ ἐκ πλειόνων ἢ ἑνῆα, μείζων ἢ τρι-
 μερῆς.

Τῷ βελομένῳ τοίνυν γινῶναι ποσαμερῆς ἂν εἴη
 ἡ ζητημένη ῥίζα τῆ δοθέντος κύβου, διαιρετέον τὰς

κύφρας τέττε εἰς μέρη, ἢ δοτέον ἐκάτω μέρει ἀνά
 τρεῖς κύφρας ἀρχομένω δεξιόθεν· ὅσα γὰρ ἂν ᾧσι
 τὰ μέρη, τοσαῦται καὶ αἱ κύφραι τῆς ῥίζης ἔσον-
 ται, πλὴν ὅτι ἐκ ἐπι πάντων τὰ μέρη πάντα ἐκ τρι-
 ῶν συνίσταται κυφρῶν· ἐπ' ἐνίων γὰρ τὸ τελευταῖον
 ὁμοίως τοῖς πρὸ αὐτῶ ἐκ τριῶν σύγκειται, ἐπίτινων
 δὲ ἐκ δύο, ἢ ἐπ' ἄλλων ἐξ ἑνὸς μόνου, ὡς ἐπι τῶν
 α, β, γ, ἐστὶν ἰδεῖν κύβων.

α. 357,911.

β. 32,768.

γ, 3, 456, 789, 100, 113, τῶ μὲν ἔν α, καὶ
 β, αἱ ῥίζαι εἰσὶ διμερεῖς, ὡς εἰς δύο μέρη διαιρεμέ-
 νων τῶν συμπληρωσῶν αὐτῶν κυφρῶν, τῶ δὲ γ,
 πενταμερῆς εἰς πέντε διαιρεμένων.

Πρὸς τὸ γίνεσθαι δὲ κατάλληλον τὴν θέσιν τῶν
 τῶ κύβου μερῶν, ἅπερ ἔχ ὑπάρχει ὡς περ ἐπι τῶν
 σοικείων διακεκριμένα καὶ εὐκρινῆ, ἀλλὰ συμπε-
 πλεγμένα καὶ σύμμικτα, ἐπιστῆσαι προσήκει, ὅτι ὁ
 ἀπὸ μονάδων κύβος μονάδων ἐστὶ παρακτικός.

Ο' ἀπὸ δεκάδων, χιλιάδων.

Ο' ἀπὸ ἑκατοντάδων, μιλιονίων.

Τετράγωνον μονάδων ἐπι δεκάδας πολλαπλασισθὲν πα-
 ρέξει δεκάδας·

δεκάδων ἐπι μονάδας, ἑκατοντάδας.

ἑκατοντάδος· ἑκατοντάδα χιλιάδας.

Κείσθω τοῖνον εξαγαγεῖν τὴν ῥίζαν τῆς δ, κύβου· διαιρεθήτωσαν αἱ κύφραι τῆς εἰς μέρη ὡς εἴρηται· καὶ ἐπεὶ δύο τὰ

μέρη τῶν κυφρῶν εὐρίσκεται, ἔσαι πάντως ἡ ζητούμενη ῥίζα διμερής· ἀλλ' ἵνα ἡ πρώτη αὐτῆς κύφρα εὐρεθῆ σκεπτόν εἰ τὸ τελευταῖον μέρος κύβου

ἔσιν· εἰ γὰρ τῆς πρώτης τῆς ῥίζης κύφρα

ἡ αὐτοῦ ἂν εἴη ῥίζα· εἰ δὲ οὐ κύβος ὡς ἐνταῦθα,

ὁ γὰρ 12, οὐ κύβος, εὐρεθήτω ἐν τῷ κανονίῳ ὁ προσεχέστερος τῷ 12, κύβος ὅς ἐστιν ὁ 8, ῥίζα δὲ τούτου ὁ 2, τεθήτω

πρῶτον ὁ μὲν 8, ὑπὸ τὸν 12, ὁ δὲ 2, ἐνθα τὸ ε, καὶ ἀφαιρεθήτω ὁ 8, ἀπὸ τοῦ 12, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν ἦτοι ὁ 4, γραφήτω ἐνθα τὸ η, ὑπὸ τὸν 8· δεύτερον προσεθήτω τῷ 4, τὸ δεύτερον μέρος ἦτοι ὁ 167, καὶ ἐπεὶ ἀφαιρεθέντος τῆς 8, κύβου, κεῖται πρὸ τῶν ἄλλων τὸ τρις ὑπὸ τῆς τετραγώνου τῆς πρώτης κύφρας τῆς ῥίζης, καὶ τῆς δευτέρας περιεχόμενον παραλληλεπίπεδον, εἰ καὶ μὴ διακριδὸν ὡς ἐπὶ τῶν σοιχείων, ἵνα εὐρεθῆ καὶ ἡ δευτέρα τῆς ῥίζης κύφρα, διαιρετέον τὸν 4, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς 8, καὶ τὴν πρώτην κύφραν τῆς προσκειμένου αὐτῷ τετέσι τὸν 41, ἐπὶ τὸ τριπλῆν τετράγωνον τῆς 2, ὅ ἐστιν ὁ 12, καὶ τὸ πηλίκον ὁ 3, ἡ δευτέρα ἐστὶ τῆς ῥίζης κύφρα· ἀλλ'

$$\begin{array}{r}
 \delta. \quad 12,167 \quad (23 \text{ ε.}) \\
 \zeta. \quad \underline{8} \\
 \eta. \quad 4,167 \\
 \theta. \quad \underline{12} \\
 \kappa. \quad 36 \\
 \lambda. \quad 54 \\
 \quad \quad \underline{27} \\
 \mu. \quad \underline{4167} \\
 \quad \quad \quad 0
 \end{array}$$

ἡ αὐτοῦ ἂν εἴη ῥίζα· εἰ δὲ οὐ κύβος ὡς ἐνταῦθα, ὁ γὰρ 12, οὐ κύβος, εὐρεθήτω ἐν τῷ κανονίῳ ὁ προσεχέστερος τῷ 12, κύβος ὅς ἐστιν ὁ 8, ῥίζα δὲ τούτου ὁ 2, τεθήτω πρῶτον ὁ μὲν 8, ὑπὸ τὸν 12, ὁ δὲ 2, ἐνθα τὸ ε, καὶ ἀφαιρεθήτω ὁ 8, ἀπὸ τοῦ 12, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν ἦτοι ὁ 4, γραφήτω ἐνθα τὸ η, ὑπὸ τὸν 8· δεύτερον προσεθήτω τῷ 4, τὸ δεύτερον μέρος ἦτοι ὁ 167, καὶ ἐπεὶ ἀφαιρεθέντος τῆς 8, κύβου, κεῖται πρὸ τῶν ἄλλων τὸ τρις ὑπὸ τῆς τετραγώνου τῆς πρώτης κύφρας τῆς ῥίζης, καὶ τῆς δευτέρας περιεχόμενον παραλληλεπίπεδον, εἰ καὶ μὴ διακριδὸν ὡς ἐπὶ τῶν σοιχείων, ἵνα εὐρεθῆ καὶ ἡ δευτέρα τῆς ῥίζης κύφρα, διαιρετέον τὸν 4, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς 8, καὶ τὴν πρώτην κύφραν τῆς προσκειμένου αὐτῷ τετέσι τὸν 41, ἐπὶ τὸ τριπλῆν τετράγωνον τῆς 2, ὅ ἐστιν ὁ 12, καὶ τὸ πηλίκον ὁ 3, ἡ δευτέρα ἐστὶ τῆς ῥίζης κύφρα· ἀλλ'

ἐπει εἰσίτι ἐν τῷ αὐτῷ η, περιέχεται ἢ τὸ τρεῖς ὑπὸ
 τῆ τετραγώνη τῆς δευτέρας καὶ τῆς πρώτης περιε-
 χόμενον παραλληλεπίπεδον, ἢ ὁ κύβος τῆς δευτέ-
 ρας, εἰὰν ταῦτα συνάψαντες ἀφείλωμεν τὸν ἐξ αὐ-
 τῶν ἀπὸ τῆ η, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἕδεν ἐνα-
 πολειφθῆ, εὐδὴλον ὅτι ὁ δ, ἀριθμὸς κύβος ἐστὶ, καὶ
 ῥίζα αὐτῆ ὁ ε· συναφθῆτω δὴ ὁ 36, ὅς ἰσοδυνα-
 μεῖ τῷ 3600, ἦτοι τῷ τρεῖς ὑπὸ τῆ τετραγώνη τῆς
 πρώτης κύβου τῆς ῥίζης, λέγω τῆ 2, ἢ τῆ 3,
 τῆς δευτέρας περιεχομένῳ παραλληλεπίπεδῳ τῷ τε
 54, ἰσοδυναμῶντι τῷ 240, ἦτοι τῷ τρεῖς ὑπὸ τῆ
 τετραγώνη τῆ 3, καὶ τῆ 2, καὶ τῷ 27, τῷ τῆ
 3, κύβῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν 4167, ἀφαιρεθῆτω ἀπὸ
 τῆ η, ἢ ἐπει ἕδεν ἐναπολέλειπται, κείσθω ζῆρος, δι-
 ῆ παρίσταται τὸν δ, εἶναι κύβον· ὡσαύτως καὶ ἂν πλείω
 ὦσι τὰ μέρη συνεχιζομένης τῆς πράξεως, ἢ ζητη-
 μένη εὐρίσκεται ῥίζα· εἰὰν δὲ μετὰ τὴν ἐσχάτην
 ἀφαίρεσιν ἐναπολειφθῆτι, ὁ δοθεὶς ἕκ ἂν εἴη κύ-
 βος· ἢ δὲ εὐρεθῆῖσα ῥίζα τῆ προσεχῆς αὐτῷ κύ-
 βῳ ὑπάρχει ῥίζα· ἐκείνη δὲ ἕδέποτ' ἂν εὐρεθῆῖ
 ἐν ἀριθμοῖς διὰ τὸ μὴ εἶναι ῥητὴν· δυνατόν μὲν
 σοι ὡς σπερ ἢ ἐπὶ τῶν μὴ τετραγώνων διὰ τῶν δε-
 καδικῶν κλασμάτων τὴν προσεχεστέρα ῥίζαν τῆ ζη-
 τημένη εὐρίσκειν, ἢ τῆτο ἐπ' ἄπειρον, πλὴν ὅτι
 ἐπ' ἐκείνων δυάδας ἔδει προσκεῖσθαι ζῆρων δεκαδι-
 κῶν, ἐπὶ τρίτων δὲ τριάδας, ὁ ταυτὸν ἐστὶ τῷ πολλα-
 πλασιάσειν τῆς ἀμοιρῶντας ῥιζῶν κυβικῶν ἀριθμῶς
 ἐπὶ δεκαδικῆς κύβου.

Περὶ συνθέτων προβλημάτων.

Εἴρηται μὲν πρότερον ὅτι τῶν προβλημάτων τὰ μὲν εἰσὶν ἀπλά, τὰ δὲ σύνθετα· ἀλλὰ τὰ εἶδη τῶν συνθέτων διάφορα ὑπάρχουσι· ἐφ' ὧν γὰρ τὸ ἀδή-
 λη τινὸς σημαντικὸν στοιχεῖον τῆς κατ' αὐτὸ ἰσώσεως, ἐπὶ τὴν δευτέραν δύναμιν, εἴτεν τετράγωνον ἄνεισι, βαθμοδείκτην ἔχον τὸν 2, δευτέρῃ βαθμῷ προσα-
 γορεύονται τὰ τε τοιαῦτα προβλήματα, ἢ αἰ κατ' αὐτὰ ἰσώσεις· ἐφ' ὧν δὲ ἐπὶ τὴν τρίτην, εἴτεν κύ-
 βον βαθμοδείκτην ἔχον τὸν 3, τρίτῃ βαθμῷ, ἢ τετάρτῃ, ἢ πέμπτῃ, ἢ ἄλλῃ τινὸς, εἴγε ἐπὶ τὴν τε-
 τάρτην καὶ πέμπτῃ, ἢ ἄλλην τινὰ δύναμιν τὸ στοι-
 χεῖον ἀνέλθῃ· ἡμῖν μὲντοι ἐπὶ τῆ παρόντος πρό-
 κείται περὶ τῶν τῆ δευτέρῃ βαθμῷ διαλαβεῖν ὡ-
 ρισμένων τε, ἢ ἀορίστων.

Περὶ ἀναλύσεως προβλημάτων ὡρισμέ- νων βαθμῷ δευτέρῃ.

Καπὶ τῆτων ὡς περ ἢ ἐπὶ τῶν ἀπλῶν χρησόμε-
 θα τῇ πρώτῃ, καὶ δευτέρῃ ἢ τρίτῃ πράξει τῆς ἀναλύσεως, τὰς ὑποθέσεις θηρώμενοι, ἢ τὰ στοι-
 χεῖα προσοικειῖντες, ἢ τὰς ἰσώσεις ἀνιχνεύοντες· τὴν δὲ τετάρτην πράξιν περανῶμεν διὰ τῶν ἐξῆς κα-
 νόνων.

Κανὼν πρῶτος.

Πρῶτον μεταποιηθείσης τῆς ἰσώσεως κατὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, ὡσεὶ ἐν θ' αὐτῷ μέρει ταύτης κείσθαι πρὸ πάντων τὸ ἔχον τὸν βαθμοδείκτην σοιχείον, ἀποπλασσίας τε ἢ ἀδιαίρετον, ἐχομένως δὲ τὰ ἀπλά, ἢ ὁμοειδῆ αὐτῷ σοιχεῖα, εἶγε τύχῳσιν ὄντα, καθ' ἑαυτὰ ἢ μεθ' ἑτέρων, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὰ τῶν δῆλων σημαντικά· καὶ ἀποβληθέντων κατὰ τὰ εἰρημένα ἐν τῷ προβλήματι τῶν ἑτεροειδῶν ἐκείνῳ, ἀδήλων μὲντοι σημαντικῶν, εἶγε εὐρεθῶσι, καὶ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς ἰσώσεως, σκεπτέον ἐπιμελῶς προσκεῖσθαι αἰεὶ τῷ τὸν βαθμοδείκτην ἔχοντι σοιχείῳ τὸ τῆ πλεονασμῶ σύμβολον· ἀνεπίδεκτον γὰρ ἐστὶ πᾶν τετράγωνον συμβόλου λείψεως, καὶ τὸν πρῶτον αὐτῷ ἀποκληρῆσθαι τόπον, ἐν ᾧ μέρει ἀνήκει τῆς ἰσώσεως· οἷον εἰὰν διὰ τῆς τρίτης πράξεως τοιαύτη γένηται ἰσῶσις $4\alpha\chi = 2\beta - 2\chi^2$ μεταποιηθήσεται ἴσχατον εἰς τὴνδε $\chi^2 + 2\alpha\chi = \beta$.

Κανὼν δεύτερος.

Τῶν γενομένων, εἰὰν ἐν θ' αὐτῷ μέρει τῆς ἰσώσεως εὐρεθῆ κείμενον τὸ ἀδήλου σινὸς παραστατικὸν σοιχείον καθ' ἑαυτὸ, ἔχον προσκείμενον αὐτῷ ἢ βαθμοδείκτην, ἔαδια ἔσαι ἢ ἐπίλυσις· τῇ ἐξαγωγῇ τῆς τετραγωνικῆς ἑξίξης ἐκατέρωθεν· πλὴν ὅτι, ἐπὶ μὲν τῆ ἔχοντος τὸν βαθμοδείκτην σοιχείου ἐνεργεῖα ἀποτελεῖσθαι χρῆ, ἐπὶ δὲ τῆ ἑτέρῃ, τέως

μὲν παρίσασθαι διὰ τῆς προσθήκης τῶν τῶ συμβό-
λων V , ἢ οἶονεὶ θυνάμει τὴν ἐξαγωγήν τῆς εἰζης
παρεμφαίνεσθαι· οἷον ἐπὶ τῆς δε τῆς ἰσώσεως $x^2 =$
 $\alpha - \beta$, εἰς τὴνδε $x = \sqrt{\alpha - \beta}$.

Κανὼν τρίτος.

Ἐάν δὲ ἀποτερματισθείης κατὰ τὸν πρῶτον
κανόνα τῆς ἰσώσεως, ἐν τινὶ μέρει αὐτῆς εὐρεθῆ τὸ
τοιῦτον σοιχεῖον, πρὸς τῷ δὲ ἢ ἕτεροι ὄροι ἐν οἷς
τὸ αὐτὸ σοιχεῖον ἀπλῶν πρόσκειται, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν ἐπὶ τῶ
ὑποδείγματος τῶ πρῶτου κανόνος, ἢ χαλεπὸν ἐστὶ γνῶ-
ναι, ὅτι τὸ μὲν x^2 ὑπάρχει τὸ πρῶτον μέρος, εἴτεν
τετράγωνον τῶ ἐκ διμερῶς εἰζης τετραγώνου, ὅπερ
σημαίνεται ἐν τῇ διὰ σοιχείων κατασκευῇ τῶ τε-
τραγώνου διὰ τῶ α^2 , οἱ δὲ προσκείμενοι αὐτῷ ὄροι,
ἐν οἷς τὸ αὐτὸ σοιχεῖον πρόσκειται ἀπλῶν, τὸ ἕ-
τερον μέρος τῶ τετραγώνου σημαινόμενον ἐν τῇ ἀν-
τῇ κατασκευῇ, διὰ τῶ $+ 2\alpha\beta$, ἢ $- 2\alpha\beta$,
καὶ ἐπομένως, ὅτι τῷ αὐτῷ μέρει τῆς ἰσώσεως
ἔνδει τὸ δεύτερον τετράγωνον τῆς διμερῶς εἰζης,
τῶτέσι τὸ ἀπὸ τῶ δευτέρου σοιχείου ταύτης, καὶ
τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑπάρχειν τετράγωνον κολοβόν· οἷον
ἐπὶ τῆς δε τῆς ἰσώσεως $x^2 - 4\alpha x = 2\beta - 4\alpha^2$,
τὸ μὲν x^2 λογισθήσεται πρῶτον μέρος τῶ ἀπὸ εἰ-
ζης διμερῶς τετραγώνου, τὸ δὲ $- 4\alpha x$, δεύτερον,
ὅπερ σημαίνεται διὰ τῶ $- 2\alpha\beta$, ἐν τῇ κατασκευῇ·
ταῦτ' ἄρα τὸ πρῶτον τῆς ἰσώσεως ταύτης μέρος τὸ
 $x^2 - 4\alpha x$, ἔσται τετράγωνον κολοβὸν εἰζης διμε-
ρῶς,

εἰς, ἐνδέοντος μόνου τῆ τετραγώνου, τῆ δευτέρου μέρους τῆς εἰζης, ὃ σημαίνεται διὰ τῆ β² εἰς συμπλήρωσιν τῆ ὅλης τετραγώνου, ἢ γενέσθαι χρεῶν εἰς εὐρεσιν τῆς σημασίας τῶν ἐν τῇ ἰσώσει ἀγνοουμένων· ἀλλὰ πρὸ τῆ ἐγχειρῆσαι τῇ τοιαύτῃ συμπλήρωσιν περαινομένη διὰ τῶν ἐξῆς τετάρτου ἢ πέμπτου κανόνων, ἐξαχθῆτω πρῶτον ἢ τετράγωνος εἰζα εἰς πρῶτον μέρος τῆ ὅλης τετραγώνου τῆ ἀπὸ διμερῆς εἰζης συνισταμένου, οἷον ἐνταῦθα παρίσταται τὸ χ^2 , καὶ ἡ εὐρεθείσα εἶσαι πρῶτον μέρος τῆς διμερῆς εἰζης, ἀφ' ἧς συνίσταται τὸ ὅλον τετράγωνον· δεύτερον. διαιρεθῆτω τὸ ἕτερον μέρος τῆ ἀπὸ διμερῆς εἰζης τετραγώνου ἐπὶ τὸ διπλάσιον τῆ πρῶτου μέρους τῆ αὐτῆ ὡς ἐπὶ τῆ παρόντος τὸ — $4\alpha\chi$ ἐπὶ τὸ — 2χ , ἢ τὸ πηλίκον 2α εἶσαι δεύτερον μέρος τῆς διμερῆς εἰζης· τελευταῖον σημειωθῆτω ἢτε διμερῆς αὐτῆ εἰζα, ἢ τὸ δεύτερον αὐτῆς μέρος τετραγωνισθῆν, οἷα εἰσὶν ἐπὶ τῆ προκειμένη ὑποδείγματος ἢ $\chi - 2\alpha$ εἰζα, ἢ τὸ $4\alpha^2$ τὸ δεύτερον αὐτῆς μέρος τετραγωνισθῆν.

Κανὼν τέταρτος.

Πέρασ τέτα λαβόντος σκεπτέον, εἶγε τὸ τετράγωνον τῆ δευτέρου μέρους τῆς ἤδη εὐρεθείσης εἰζης κείται ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει τῆς ἰσώσεως, ἐν ᾧ τὰ τῶν δήλων σημαντικὰ σοιχεῖα ὑπάρχει καθ' ἑαυτὰ, καὶ ὁποῖον σύμβολον πρόσκειται αὐτῷ· καὶ μὲν κείται ἔχον τὸ τῆς λείψεως σύμβολον, μετα-

κομιοθήτω ἐναλλαττομένον καὶ τῆ συμβόλῃ, ἐπὶ τὸ ἕτερον τῆς ἰσώσεως μέρος, ἐν ᾧ εἰσι τὰ τῶν ἀδῆλων σημαντικὰ σοιχεῖα· τῆ γὰρ γενομένου τὸ μέρος αὐτὸ ὀλόκληρον εἶναι τετράγωνον ἀπὸ ῥίζης διμερῆς ἤδη ποριοθείσης διὰ τῆ τρίτου κανόνος· καὶ γὰρ συνέστηκεν ἔντε τῆ ἀπὸ τῆ πρώτης μέρους τῆς ῥίζης τετραγώνου, καὶ τῆ διπλασίῃ τῆ πρώτης πολλαπλασιαζομένῃ ἐπὶ τὸ δεύτερον, καὶ τῆ ἀπὸ τῆ δευτέρου τετραγώνου, ὡς ἐν τῷ ἀριτίως προχειροθέντι ὑποδείγματι, τῆτέσι τῆ $x^2 - 4ax = 2\beta - 4a^2$ ἰσώσει. ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆ δευτέρου μέρους τῆς ῥίζης τετράγωνον ἦτοι τὸ $4a^2$ εὑρίσκεται μετὰ τῶν σημαντικῶν σοιχείων τῶν ἀδῆλων, ἔχετε προσκείμενον τὸ τῆς λείψεως σύμβολον, μετατίθεται ἀπὸ δευτέρου μέρους τῆς ἰσώσεως ἐπὶ τὸ ἕτερον, καὶ ἀναφέρεται ἡτοιαύτη ἰσωσις $x^2 - 4ax + 4a^2 = 2\beta$, τῆς τὸ πρῶτον μέρος ὀλόκληρον παρίσχησι τετράγωνον ῥίζης διμερῆς· συνίσταται γὰρ ἔντε τῆ ἀπὸ τῆ πρώτης μέρους τῆς ῥίζης τετραγώνου, λέγω τῆ x^2 , καὶ τῆ διπλασίῃ τῆ πρώτης ἐπὶ τὸ δεύτερον τοῦ $4ax$, καὶ ἀπὸ τῆ δευτέρου τετραγώνου ἦτοι τῆ $4a^2$. Ἐπομένως τοίνυν ἐξαχθήτω ἐκατέρωθεν ἡ τετράγωνος ῥίζα· ἀλλὰ τῆ μὲν πρώτης μέρους τῆς ἰσώσεως ταύτης ἡ ῥίζα δέδοται ἐν τῷ τρίτῳ κανόνι, τῆ δὲ λοιπῆ προσημαινέτω τέως τὴν ἐξαγωγὴν τῆς ῥίζης τὸ τῆς ῥίζης σύμβολον αὐτῷ προσκείμενον· ἔτω γὰρ ἡ προεκτεθεῖσα ἰσωσις $x^2 - 4ax + 4a^2 = 2\beta$ εἰς ταύτην $x - 2a = \sqrt{2\beta}$ μεταποιηθήσεται, καὶ αὕτη τῆ μεταθείσει τῆ $2a$, ῥα-

δίως εἰς τὴν $\chi = (\sqrt{2\beta}) + 2\alpha$, ἐν ἣ τὸ $\tau\bar{\epsilon}$ ἀ-
 δήλως σοιχεῖον μεμόνωται.

Διώρισαι δὲ ἀνωτέρω, τῆνικαῦτα μετατίθεισαι
 τὸ ἀπὸ $\tau\bar{\epsilon}$ δευτέρου μέρους τῆς ἑξέως τετράγωνον,
 ἥνικα ἔχει τὸ τῆς λείψεως σύμβολον προσκείμε-
 νον, ἢ ἐναλλάττεσθαι τὸ σύμβολον· ὅτι, εἰ μὴ $\tau\bar{\epsilon}$ -
 το προσῆ, ἀνοικείως ἔχει πρὸς ὀλοκλήρως τετραγώ-
 νως συμπλήρωσιν· ληφθήτω γὰρ ἡ τοιάδε ἴσως
 $\chi^2 - 4\alpha\chi = 2\beta + 4\alpha^2$ ἐπὶ ταύτης γυν, εἰ ἢ
 $\tau\bar{\epsilon} + 4\alpha^2$, ὑπάρχει τῷ ὄντι τετράγωνον $\tau\bar{\epsilon}$ δευτέ-
 ρως μέρους τῆς ἑξέως, μέντοιγε ἐναλλαττομένως $\tau\bar{\epsilon}$
 συμβόλων, καὶ μετατιθεμένως εἰς τὸ ἕτερον μέρος ὡς
 γενέσθαι ταύτην τὴν ἴσωσιν $\chi^2 - 4\alpha\chi - 4\alpha^2 = 2\beta$,
 ἢ συμπληρῆται τὸ ὅλον τετράγωνον· ἢ γὰρ ἂν εἴη
 τὸ $-4\alpha^2$, τὸ ἀπὸ $\tau\bar{\epsilon}$ δευτέρως μέρους τῆς ἑξέως
 τετράγωνον, $\tau\bar{\epsilon}$ το γὰρ τὸ μέρος ἢ τὸ τῆς ὑπάρ-
 ξεως, ἢ τὸ τῆς λείψεως σύμβολον ἔξει προσκείμε-
 νον· ἀλλὰ κατ' ἕτερον τρόπον γένοιτ' ἂν ἀπ' αὐ-
 τῶ $\tau\bar{\epsilon}$ τὸ $-4\alpha^2$, ὡς ὑπαρξίν ποιήσης τῆς τῶν συμ-
 βόλων ταυτότητος.

Κανὼν πέμπτως.

Καὶ ταῦτα μὲν ὀπηνίκα τὸ ἀπὸ $\tau\bar{\epsilon}$ δευτέρως
 μέρους τῆς ἑξέως τετράγωνον κεῖται μετὰ $\tau\bar{\epsilon}$ συμ-
 βόλων τῆς λείψεως ἐν τῷ μέρει τῆς ἰσώσεως, ἐν ᾧ ἢ
 τὰ τῶν δήλων σημαντικὰ σοιχεῖα· ἐὰν δὲ γενομέ-
 νης τῆς πράξεως κατὰ τὸν τρίτον κανόνα ἔχῃ ἔτι

εὐρίσκεται; προσκείσθω τὸ τοῖϋτον τετράγωνον ἑκατέρω μέρει τῆς Ἰσώσεως μετὰ συμβόλη τῆς ὑπάρξεως· τῦτον γὰρ τὸν τρόπον τότε κολοβὸν τετράγωνον συμπληρωθήσεται, καὶ ἡ Ἰσότης τῶν τῆς Ἰσώσεως μερῶν ἀριδήλως σωθήσεται· ἔσω γὰρ ἰσώσεις $x^2 + 2ax = \beta$. ληφθήτω κατὰ τὸν τρίτον κανόνα τὸ x^2 πρῶτον μέρος τῦ ἀπὸ διμερῦς ῥίζης τετραγώνου, καὶ τὸ $2ax$ δεύτερον τῦ αὐτῦ· καὶ ἐπομένως ἔσαι πρῶτον τῆς ῥίζης μέρος τὸ x · εἰ δὲ ἐπὶ τὸ διπλάσιον αὐτῦ ἦτοι τὸ $2x$ διαιρεθῆ, τότε $+ 2ax$ ἐξαχθήσεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς ῥίζης τὸ $+ a$, ἔ τετράγωνον τὸ a^2 , καὶ ἡ ὅλη ῥίζα ἔσαι $x + a$ · ἐπεὶ δὲ τὸ τετράγωνον a^2 ἔχ εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀνωτέρω Ἰσώσει, προσεθήτω ἑκατέρω μέρει τῆς αὐτῆς ἵνα γένηται αὐτῇ $x^2 + 2ax + a^2 = \beta + a^2$ · καὶ ἔτως ἔσαι τὸ πρῶτον μέρος τῆς Ἰσώσεως τὸ ἀπὸ διμερῦς ῥίζης τῆς $x + a$ ὀλόκληρον τετράγωνον· εἰ δὲ ἐξαχθῆ ἡ τετράγωνος ῥίζα ἑκατέρωθεν, καὶ μετατεθῆ τὸ a , ἔσαι $x + a = \sqrt{\beta + a^2}$, καὶ τελευταῖον $x = \sqrt{\beta + a^2} - a$.

Ἡ δὲ πέμπτη τῆς ἀναλύσεως πρῶξις καὶ ἐπὶ τῦτων παραπλησίως τοῖς ἀνωτέρω γίνεται κυφρῶν ἀντισταγομένων ταῖς ἰσώσεσιν· οἷον ἐπὶ τῆς προκειμένης $x = \sqrt{\beta + a^2} - a$ · κείσθω τὸ μὲν $a = 5$, τὸ δὲ $\beta = 24$ · ἔσαι $x = \sqrt{24 + 25} - 5$, ἦτοι $= \sqrt{49} - 5$, ἦτοι $= 7 - 5$, ὃ ἐστὶ $= 2$.

Υ΄ ποσημείωσις.

Ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γίνεται φανερόν τίποτ' ἂν εἴη τετράγωνον κολοβόν, ἢ πότε ἢ ὅπως ἂν συμπληρωθῆι· ἀμέλειτοι ἤνικα ἐπίτινος ἰσώσεως δευτέρου βαθμοῦ, περὶ γὰρ τῶν ἄλλων ἔτῃ παρόντος σκοπῆ, κατὰ τὸν ἀνωτέρω πρῶτον κανόνα περανθείσης, δάτερον αὐτῆς μέρος τὸ περιεκτικὸν τῶν ἀδήλων ἑνὸς φημι, ἢ πλειόνων ἀπλῶν περιέχῃ προσέτι ἢ τετράγωνον τινὸς τύπων, τὸ μέρος ἐκεῖνο κολοβόν ὄπαρχε τετράγωνον ῥίζης διμερῆς· ἢ γὰρ ἑνυπάρχε αὐτῷ τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης μέρος τῆς ῥίζης τετράγωνον, καὶ τὸ διπλάσιον τύτῃ πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἐνδέοντος τῆς ἀπὸ τῆς δευτέρου τετραγώνου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης καθορᾶται κανόνος. Ἐπάναγκες τοίνυν ἐστὶ συμπληρωθῆναι τὸ τοιαῦτον τετράγωνον, ἵνα σωζομένης τῆς ἰσότητος ἢτε ῥίζα ἐξαχθῆ, ἢ δὲ αὐτῆς ἢ τῆς ἀδήλου σημασία ἀνακαλυφθῆ, ἅπερ ἔκ ἂν συμβαίῃ μὴ συμπληρωθέντος τῆς τετραγώνου· ταῦτ' ἄρα εἰς τὴν τῆς τετραγώνου συμπλήρωσιν εὐρίσκειν πρῶτον δέον κατὰ τὸν τρίτον κανόνα τὰ μέρη τῆς ῥίζης, ἢ τετραγωνίζειν ἐξ αὐτῶν τὸ δεύτερον, ἔπειτα σκοπεῖν ὅποιον αὐτῷ σύμβολον πρόσκειται· εἰ γὰρ τὸ τῆς λείψεως εὐρεθῆ προσκείμενον, κατὰ τὸν τέταρτον συμπληρωθήσεται κανόνα, εἰδὲ τὸ τῆς ὑπάρξεως, κατὰ τὸν πέμπτον.